

motyw zazdrości

ZAZDROŚĆ – jest to uczucie, które towarzyszy każdemu człowiekowi. Zazdrosnym można być o władzę, o pieniądze, o miłość. Uczucie to powoduje niejednokrotnie destrukcję jednostki nim owładniętej. Unieszczęśliwia też innych.

Pierwszym zazdrosnym był Kain. Nie mógł pogodzić się z myślą, że Bogu podoba się bardziej ofiara Abła złożona z baranka, niż jego owoce. Zabił więc swego brata. Od tego czasu jego ród zostaje przeklęty.

Dla Jana Kochanowskiego najwyższym stopniem doskonałości człowieka była cnota. Ją zdobywało się spokojem ducha zachowanym w każdej sytuacji. W Pieśni XII stwierdza, że to właśnie cnota może być powodem zazdrości innych. Jest jednak przekonany, że Bóg wynagrodzi to cnotliwym w niebie.

Zazdrość jest głównym uczuciem targającym duszami bohaterów Szekspira. W Hamlecie zazdrosny o władzę jest Klaudiusz, brat Hamleta starszego. Zabija więc brata i obejmuje we władanie całe królestwo Danii, żeniąc się z Gertrudą. Warto zaznaczyć, że związek męczyzny z byłą żoną brata był kazirodztwem. To pokazuje, do jakich czynów zdolny był Klaudiusz, by osiągnąć cel. Zazdrosna o władzę jest także Lady Makbet. W dramacie Makbet to ona nakłania męża do przejęcia królestwa i czyni to nawet za cenę zbrodni.

Często mężczyźni zazdrośni są o ukochane kobiety. Tak Werter, bohater Cierpień młodego Wertera Johanna Wolfganga Goethego zazdrosny jest o męża Lotty i wszystkich innych mężczyzn, z którymi kobieta się widuje. Wie bowiem, że sam nigdy nie będzie blisko niej. Dzieli ich zbyt wiele, by mogli spełnić swą miłość. Zazdrość niszczy duszę bohatera do tego stopnia, że popełnia on samobójstwo.

Podobnie Stanisław Wokulski jest zazdrosny o Izabelę Łęcką (Lalka Bolesława Prusa). Spełnia on wszystkie jej zachcianki, jest przy niej zawsze, wyciąga jej rodzinę z długów, a jednak

ona miłsza jest dla innych mężczyzn, między innymi dla swego kuzyna Starskiego, z którym romansuje. Nie rozumie powodów, dla których Izabela woli towarzystwo Molinariego od jego własnego. Widzi, że inni chcą tylko wykorzystać kobietę, a on darzy ją prawdziwą miłością. Tym bardziej dziwi go zaślepienie ukochanej.

W Chłopach Władysława Reymonta zazdrość wielu mieszkańców wsi budzi Jagna. Zazdrosne są o nią wszystkie kobiety, ponieważ potrafi ona robić piękne wycinanki i podoba się mężczyznom. Jej mąż, Maciej Boryna, początkowo zafascynowany był piękną kobietą, jednak potem odkrywa jej romans z jego własnym synem, Antkiem. Zazdrość doprowadza do tego, że podpala on stóg siana, w którym spotkali się kochankowie. Od tego momentu Jagna nie jest już najważniejsza w Borynowej chacie. W końcu po śmierci męża lipczanie wyganają Jagnę ze wsi.

Totalnie destrukcyjna jest zazdrość, którą żywi Justyna do Zenona Ziembiewicza z Granicy Zofii Nałkowskiej. Była ona jego kochanką i wciąż nie mogła pogodzić się z myślą, że nie jest najważniejszą kobietą w jego życiu. Kiedy Zenon namówił ją do usunięcia dziecka, Justyna popada w szaleństwo. Doktor stwierdza początki rozdwojenia jaźni, czego wynikiem jest urojona, niezwykle silna chęć zabicia kochanka. W końcu zdołała oblać go kwasem, a sama chciała popełnić samobójstwo. Zazdrość zniszczyła nie tylko Justynę, psuje też relacje między Zenonem a jego żoną, Elżbietą.

Tezy/hipotezy maturalne:

warto pokazać niszczącą moc zazdrości, jest to przecież uczucie negatywne, które nigdy nie powoduje niczego dobrego.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.